

- b) at træffe foranstaltninger, som den anser for at stride mod almene interesser eller mod denne stats væsentlige interesser;
- c) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til dens egen lovgivning eller forvaltningspraksis eller i henhold til lovgivning eller forvaltningspraksis i den stat, som anmoder om bistand;
- d) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller nogen fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser eller mod denne stats væsentlige interesser;
- e) at imødekomme en anmodning, hvis den stat, som anmoder om bistand, ikke har benyttet alle midler, som står til rådighed i dens eget område, med mindre gennemførelsen af sådanne foranstaltninger ville give anledning til uforholdsmæssige vanskeligheder.

2. Hvis en anmodning om bistand afslås, skal den stat, som anmodes om bistand, så hurtigt som muligt underrette den stat, som anmoder om bistand, om den trufne afgørelse og om begrundelsen herfor.

Artikel 38

Tavshedspligt

1. Oplysninger, som modtages af en kontraherende stat i henhold til denne overenskomst, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, som denne stat modtager i henhold til dens egen lovgivning, eller behandles på de vilkår for tavshedspligt, som gælder i den stat, som meddeler oplysningerne, hvis disse vilkår er mere restriktive.

2. Sådanne oplysninger må under alle omstændigheder kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med påligning, opkrævning, inddrivelse eller tvangsinddrivelse, forvaltningsmæssig kontrol, retsforfølgning eller klagebehandling i forbindelse med denne stats skatter. De ovenfor nævnte personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til sådanne formål, men de kan, uanset bestemmelserne i stykke 1, meddele dem i offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser vedrørende sådanne skatter, på betingelse af forudgående tilladelse fra den

kompetente myndighed i den stat, som meddeler oplysningerne.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2, kan oplysninger, som modtages af en kontraherende stat, benyttes til andre formål, når sådanne oplysninger kan benyttes til disse andre formål i henhold til lovgivningen i den stat, som meddeler oplysningerne, og den kompetente myndighed i denne stat tillader en sådan benyttelse. Oplysninger, som en kontraherende stat har stillet til rådighed for den anden kontraherende stat, kan videregives af sidstnævnte stat til en tredje stat under forudsætning af forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed i den førstnævnte stat.

Artikel 39

Klager

1. Klage vedrørende foranstaltninger truffet i henhold til denne overenskomst af den stat, som anmodes om bistand, kan kun indbringes for den behørigge myndighed i denne stat.

2. Klage vedrørende foranstaltninger truffet i henhold til denne overenskomst af den stat, som anmoder om bistand, især for så vidt angår inddrivelse, klage vedrørende skattekravets beståen eller dets størrelse eller det instrument, som hjemler dets tvangsinddrivelse, kan kun indbringes for den behørigge myndighed i denne stat. Den stat, som anmoder om bistand, skal uden forsinkelse give underretning om sådan klage til den stat, som anmodes om bistand. Ved modtagelse af sådan underretning skal den stat, som anmodes om bistand, udsætte inddrivelsen, indtil den pågældende myndighed har truffet afgørelse. Den stat, som anmodes om bistand, kan imidlertid foretage sikringsakter for at bevare adgangen til inddrivelse, hvis den bliver bedt om det af den stat, som anmoder om bistand. Enhver berørt person kan ligeledes meddele den stat, som anmodes om bistand, om sådan klage. Når den stat, som anmodes om bistand, modtager sådanne oplysninger, skal den om fornødent forhandle om sagen med den stat, som anmoder om bistand.

3. Så snart en endelig afgørelse vedrørende klagen er truffet, skal den stat, som anmoder om bistand, eller den stat, som anmodes om bistand, underrette den anden stat om afgørelsen og dens betydning for anmodningen om bistand.